

Klaustrofobik

Na stěnách výtahu si kreslím kosočtverce
své tajné východy, když dojde na poruchu
a v noci vrtám díry do koberce
chápejte, potřebuju aspoň trochu vzduchu

Domy se chvějí jako po odstřelu
a do plic stoupá hustý šedý prach
blázni jdou do metra a jedou do tunelů
a trámy měst se prohýbají v tmách

Stěna se blíží ke stěně
jsou před námi a za námi
dotýkají se hranami
a svět je pořád menší
já se chci dívat zvenčí

Mé tělo stlačené je zahrabáno v písku
uvnitř se zatínají nejdrobnější svaly
zadřené zrnko na dně obelisku
kde jsou ty ruce, co mě zakopaly

Kdybych se nůžkama prostříhal z vlastní kůže
pak bych se mohl volně nadechnout
jenomže myšlenka mi z těla nepomůže
od palce k palci pořád stejný kout

Stěna se blíží ke stěně
jsou před námi a za námi
dotýkají se hranami
a svět je pořád menší
já se chci dívat zvenčí

Každý se bez hlesu zachytí do těch spárů
někdo nás uplácal do skrčeného tvaru
a mrtví srnci v Papinově hrnci
z vlastního masa upouštějí páru